



REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: P-2411/2025-18.

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu toga suda Ivanu Matančeviću, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice Volije Modrić Bošnjak iz Zagreba, Ulica Karla Metikoša 7, OIB: 87248392969, koju zastupa punomoćnik Igor Metelko, odvjetnik iz Zagreba, protiv tuženika Zagrebačka banka d.d. iz Zagreba, Trg bana Josipa Jelačića 10, OIB: 92963223473, kojeg zastupa Odvjetničko društvo Porobija i Porobija, odvjetnici iz Zagreba, radi utvrđenja ništetnosti ugovora, nakon održane javne glavne rasprave zaključene dana 23. travnja 2026. u prisutnosti tužiteljice, zamjenika punomoćnika tužiteljice i punomoćnice tuženika, dana 28. svibnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da je ništetna odredba čl. 2. st. 3. Ugovora o kreditu broj 3210234679 od 13. srpnja 2007. sklopljenog između tužitelja i tuženika, a koja glasi: "Korisnik kredita obvezuje se platiti sve naknade i troškove u skladu s Odlukom o Tarifi naknada za usluge Kreditora."

II. Nalaže se tuženiku da tužiteljici nadoknadi parnični trošak u iznosu od 1.178,10 EUR sa zateznim kamatama koje teku od dana objave prvostupanjske presude pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi navodi da je s tuženikom dana 13. srpnja 2007. sklopila Ugovor o kreditu broj 3210234679 kojim je tuženik kao kreditor tužiteljici kao korisniku kredita odobrio kredit u iznosu od 33.184,65 CHF u kunsnoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju za CHF na dan korištenja kredita. Dalje navodi da je odredbom čl.2. st.3. Ugovora tuženik obvezao tužiteljicu na plaćanje svih naknada i troškova sukladno Odluci o Tarifi naknada za usluge u poslovima koje obavlja Kreditor te da joj je temeljem navedene ugovorne odredbe dana 20. srpnja 2007. naplaćena naknada za obradu kreditnog zahtjeva u iznosu od 2.185,59 HRK, odnosno 290,07 EUR. Tužiteljica smatra da je navedena ugovorna odredba nepoštena i ništetna, tvrdi da se o istoj nije pojedinačno pregovarale i da joj tuženik nije predložio strukturu troškova obrade kreditnog zahtjeva tj. od čega se isti sastoje, koje su sve radnje izvršene u obradi zahtjeva, niti zašto se naknada naplaćuje u tom iznosu. Ističe da je riječ o unaprijed formuliranom tipskom ugovoru kojeg je sastavio tuženik kao jača ugovorna

strana, da posljedično tome tužiteljica nije mogla utjecati na sadržaj predmetne odredbe koja je u konačnici prouzročila značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu tužiteljice kao potrošača. Slijedom svega navedenog tužiteljica traži da sud presudom utvrdi da je ugovorna odredba sadržana u čl. 2. st. 3. ugovora ništetna i da joj tuženik nadoknadi parnični trošak zajedno s pripadajućim zateznim kamatama.

2. Tuženik u cijelosti osporava istaknuti tužbeni zahtjev, smatra da je isti u cijelosti neosnovan, navodi kako tužiteljica nije dokazala status potrošača, osporava da bi ugovorna odredba o naknadi bila nepoštena i ništetna, smatra da tužiteljica nema pravni interes za isticanje isključivo deklaratornog tužbenog zahtjeva, poziva se na slobodu ugovaranja propisanu Zakonom o obveznim odnosima, tvrdi da je predmetna ugovorna odredba dopuštena i zakonita, navodi kako se radi o redovitom trošku kreditiranja, ističe da se radi o ugovornoj odredbi koja je jasna, lako razumljiva i lako uočljiva, tvrdi da je tužiteljica od osobnog bankara dobila sve potrebne informacije, smatra da predmetna odredba nije prouzročila nikakvu, a svakako ne značajnu neravnotežu između stranaka, navodi kako se radi o obvezi koja je određiva i lako provjerljiva te da je naplaćena naknada razmjerna izvršenim uslugama banke. Slijedom svega navedenog, predlaže da sud odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan i da naloži tužiteljici da tuženiku nadoknadi prouzročene parnične troškove.

3. Tijekom postupka izveden je dokaz saslušanjem tužiteljice i uvidom u dostavljene isprave. Cijeneći svaki dokaz zasebno i sve dokaze zajedno u skladu sa čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25; dalje ZPP) na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sud je ocijenio da je tužbeni zahtjev osnovan u cijelosti.

4. Nije sporno da su stranke ugovorile kredit za kupnju motornog vozila, isto kao ni sadržaj predmetnog ugovora o kreditu i činjenica da je tužiteljici dana 20. srpnja 2007. naplaćena naknada u iznosu od 2.185,59 HRK.

5. Među strankama je sporno postojanje pravnog interesa za isticanje deklaratornog tužbenog zahtjeva, je li predmetni ugovor potrošački i je li ugovorna odredba temeljem koje tužiteljici naplaćena naknada nepoštena i ništetna, odnosno je li ta ugovorna odredba protivna prisilnim propisima. Sporno je jesu li o istoj stranke pojedinačno pregovarale i je li predmetna ugovorna odredba prouzročila neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu tužiteljice kao potrošača.

6. Iz iskaza tužiteljice proizlazi da je predmetni ugovor potrošački budući da je tužiteljica kredit ugovorila radi kupnje osobnog vozila koje koristi isključivo za osobne potrebe. Nadalje, iz njenog iskaza proizlazi da je predmetni ugovor sastavio tuženik i da tužiteljica nije mogla pregovarati o ponuđenim uvjetima pa tako ni o predmetnoj naknadi te da joj nitko nije objasnio zbog čega mora platiti naknadu u tom iznosu i koji konkretno troškovi se pokrivaju predmetnom naknadom. Tužiteljica je iskazala da je prije potpisivanja pročitala ugovor i svu dokumentaciju koju je dobila od banke, da je znala koliko će iznositi naknada i da istoj nije prigovarala jer joj je bilo jasno da ne može pregovarati o uvjetima koje joj je banka ponudila. Sud je prihvatio iskaz tužiteljice kao vjerodostojan i istinit jer je isti životno logičan i nije doveden u sumnju drugim izvedenim dokazima.

7. Imajući u vidu sadržaj i formu predmetnog ugovora o kreditu, može se zaključiti da je riječ o standardiziranom odnosno tipskom ugovoru u smislu čl. 295. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22 i 155/23, dalje ZOO), a isto proizlazi i iz iskaza tužiteljice. S obzirom na navedeno, sud je zaključio da se o spornoj ugovornoj odredbi nije

pojedinačno pregovaralo, odnosno da tužiteljica nije niti mogla pregovarati o naknadi za obradu kreditnog zahtjeva, već je istu morala platiti kako bi dobila kredit.

8. Obveza korisnika kredita da iz iznosa kredita podmiri kreditoru naknadu za troškove obrade kreditnog zahtjeva bez navođenja konkretnih troškova koji se time namiruju, dovodi do značajne neravnoteže u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača korisnika kredita. S obzirom na to da se radi o ugovoru koji je prethodno pripremio kreditor i da se o spornoj odredbi ugovora nije pojedinačno pregovaralo, niti se o istoj moglo pojedinačno pregovarati, ugovorna odredba o naknadi koja je sadržana u čl. 2. Ugovora predstavlja nepoštenu odredbu u smislu čl. 81. st. 1. Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" br. 96/03 - dalje ZPP). Sukladno čl. 87. st. 1. ZPP takva ugovorna odredba je ništeta.

9. Odredbom čl. 269. ZOO propisano je da se činidba, kao objekt ugovorne obveze, može sastojati u davanju, činjenju, propuštanju ili trpljenju te da ista mora biti moguća, dopuštena i određena, odnosno određiva. Sukladno odredbi čl. 270. st. 1. ZOO, kad je činidba nemoguća, nedopuštena, neodređena ili neodrediva, ugovor je ništeta.

10. Spornom odredbom Ugovora tužiteljica se obvezala tuženiku platiti sve naknade i troškove sukladno Odluci o Tarifi naknada za usluge Kreditora. Kako je to prethodno već obrazloženo, u konkretnom slučaju riječ je o standardiziranom odnosno tipskom ugovoru u smislu čl. 295. ZOO. Budući da se o općim aktima po prirodi stvari ne može pojedinačno pregovarati, sud je zaključio da se ni o spornoj naknadi nije pojedinačno pregovaralo.

11. Dakle, tužiteljica prilikom ugovaranja kredita nije bila na odgovarajući način upoznata s obvezom plaćanja predmetne naknade na način da je jasno bio naznačen iznos naknade, odnosno kriteriji i parametri prema kojima se određuje njezina visina. Iako sadržaj sporne ugovorne odredbe upućuje na primjenu općih akata kreditora, tuženik nije dokazao da bi bilo koji opći akt kojim je bila regulirana obveza plaćanja naknada i troškova tužiteljici doista uručen ili barem predan prilikom sklapanja ugovora. S obzirom na sve navedeno, sud je ocijenio da tužiteljica kao potrošač, unatoč primijenjenoj dužnoj pažnji nije mogla predvidjeti opseg svoje obveze koju je preuzela sklapanjem predmetnog ugovora.

12. S obzirom na to da se radi o ugovoru koji je prethodno pripremio tuženik i da tužiteljica nije uopće mogla pojedinačno pregovarati o ugovornoj odredbi kojom joj je nametnuta obveza plaćanja naknada i troškova sukladno Odluci o Tarifi naknada za usluge kreditora, isto kao ni o navedenom općem aktu banke, radi se o nepoštenoj odredbi u smislu čl. 81. st. 1. ZPP koja je sukladno čl. 87. st. 1. ZPP ništeta. Obveza korisnika kredita da plati troškove i naknade prema odluci koju jednostrano donosi kreditor, bez navođenja svih naknada i definiranja jasnih kriterija prema kojima se utvrđuje njihova visina, dovodi do značajne neravnoteže u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu korisnika kredita kao potrošača.

13. S obzirom na to da ništetnost navedene ugovorne odredbe ne dovodi do ništetnosti cijelog ugovora, predmetni ugovor je djelomično ništeta u smislu čl. 324. st. 1. ZOO te isti nema učinak u dijelu u kojem je određeno plaćanje troškova i naknada (čl. 2. st. 3. Ugovora).

14. Sud je ocijenio da tužiteljica ima pravni interes tražiti utvrđenje ništetnosti predmetne odredbe ugovora iz razloga što tuženik osporava da se radi o nepoštenoj ugovornoj odredbi i zbog toga što tužiteljica na temelju deklaratorne presude može od tuženika tražiti vraćanje stečenog bez osnove temeljem čl. 1111. ZOO u vezi sa čl. 323. i 324. ZOO.

15. Odluka o naknadi parničnih troškova temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. ZPP u vezi s odredbom čl. 155. ZPP. Trošak zastupanja tužiteljice po punomoćniku

odvjetniku odmjeren je sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/23). Troškovi su određeni sukladno čl. 40. st. 2. ZPP prema vrijednosti predmeta spora naznačenoj u tužbi.

16. Tužiteljici je priznat trošak sastava tužbe (Tbr 7/1), trošak sastava podneska od 9. lipnja 2025. (Tbr. 8/1 u vezi s Tbr. 7/1), trošak zastupanja na ročištima 13. listopada 2025. i 23. travnja 2026. (Tbr. 9/1 u vezi s Tbr. 7/1) u iznosu od 200,00 EUR za svaku od navedenih radnji, te trošak zastupanja na ročištu za objavu presude u iznosu od 100,00 EUR, što uvećano za porez na dodanu vrijednost po stopi od 25% (Tbr. 46) iznosi ukupno 1.125,00 EUR.

17. Podnesci od 14. listopada 2025. i 22. siječnja 2026. nisu bili potrebni u smislu čl. 155. ZPP iz razloga što se u njima tužiteljica očituje na navode koje je tuženik istaknuo još u odgovoru na tužbu pa se stoga na iste tužiteljica mogla očitovati već u podnesku od 9. lipnja 2025. ili na pripremnom ročištu.

18. Tužiteljici je priznat i trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 26,55 EUR i sudske pristojbe na presudu u iznosu od 26,55 EUR.

U Zagrebu 28. svibnja 2026.

Sudac
Ivan Matančević

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba o kojoj odlučuje nadležni županijski sud. Žalba se podnosi pisanim putem ovome sudu u roku od 15 dana od dana objave presude, a za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu presude, rok za žalbu teče od dana dostave pisanog opravka presude.

Dostaviti:

1. Tužiteljici po punomoćniku
2. Tuženiku po punomoćnicima

Broj zapisa: **9-30888-b5b67**

Kontrolni broj: **06bd1-8fb48-e83ed**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.